

[Holstein.]

kommer en Sommer for det konservative Parti med Hensyn til Landbrugsforholdene.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 9. December, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Driftslaaneforeninger for Ejere af Landejendomme.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Landbruget.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Hjælp mod den ved Kronestigningen forvoldte økonomiske Krise.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

39te Møde.

Fredag den 9. December Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Efter at den Betænkning, som et Udvalg under Landbrugsministeriet har afgivet, nu har været omdelt, saaledes at Tin-

gets ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med de Synspunkter, som de to Mindretal i dette Udvalg har ønsket at fremsætte, og efter at Ordførerne for de forskellige Partier nu har udtalt sig om de foreliggende Forslag, vil jeg benytte Lejligheden til — noget mere udførligt end ved Fremsættelsen — at omtale disse Forslag.

Alle de foreliggende Lovforslag, nemlig de to Regeringslovforslag, det af Socialdemokratiet forelagte Lovforslag og — jeg forstaar, at jeg ogsaa har Formandens Samtykke til at nævne det — det af det radikale Venstre fremsatte Lovforslag, vedrører den økonomiske Nødtilstand, der for Tiden er til Stede indenfor det danske Landbrug, og som sikkert fra alle Sider erkendes som en Kendsgerning. Naar vi nu altsaa beskæftiger os med denne Nødtilstand, tror jeg, det er af afgørende Betydning, at vi gør os den største Umage for blive klare over denne Tilstands sande Aarsag. Hvis vi ikke gør det, kommer vi let udenom selve Problemet og kommer let til at træffe Foranstaltninger, som ikke blot kan være betydningsløse, men i Virkeligheden kan komme til at virke direkte skadeligt.

Jeg maa da straks sige, at jeg er ganske uenig i den Opfattelse, som er gjort gældende ogsaa under disse Dages Forhandlinger, at det, som Landbruget lider under, er en *Prioritetskrise*. Det er en *Gældskrise*, siger man. Jeg maa sige, at jeg er ganske uenig i den Opfattelse, fordi enhver, der er kendt med de Forhold, der her er Tale om, maa erkende, at selv om det var muligt paa en eller anden Maade med eet Slag at nedbringe Landbrugets Gæld, saaledes at den kom til at svare til Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, og man kunde sige, at herefter var der ingen Overprioritering af Landbrugsejendomme her i Landet — ja, jeg kan godt sige: selv om vi kunde nedbringe Gælden endog til det halve af, hvad den er for Øjeblikket —, vilde det naturligvis betyde en Lettelse, men vi vilde alligevel have Krisen i Landbruget. Jeg vil for øvrigt sige: heldigvis. Thi hvis vi maatte indrømme, at alt var normalt i Landbruget, at Produktionen foregik paa den sædvanlige Maade, Indtægter og Udgifter stillede sig paa den sædvanlige Maade, men Ulykken var ene og alene, at man havde en alt for stor Gæld at forrente — hvis det var Tilfældet, maa jeg ærlig talt sige, at saa stod vi overfor et Problem, der var meget vanskeligt at løse. Det drejede sig saa ikke om 50 eller 100 Mill. Kr., eller hvad man kan nævne